

ΕΘΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

ΕΝ ΝΑΥΠΑΓΙΩ, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 22 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1832.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Αρ. 87. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Θεωροῦσα μετ' λύπην τῆς, ὅτι αἱ συμπεσοῦσαι δεινὰ περιστάσεις ἐμπόδισαν τὴν συγκρότησιν τῆς ἐν Ἀργεὶ Δ' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως προκηρυχθείσης κατὰ τὴν 4 Αυγούστου 1831 διὰ τῆς ὑπ' Αρ. 4,155 διακηρύξεως τοῦ Κυβερνήτου, καὶ κατὰ τὴν 28 Σεπτεμβρίου 1831 διὰ τῆς ὑπ' Αρ. 1 τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ σπεύδουσα νὰ ἐκπληρώσῃ ἐν τῶν ἱερωτέρων χρεῶν τῆς

Κατὰ συνέπειαν τῶν ἄρθρων 16' καὶ 17' τοῦ Β ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀργεὶ Δ' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, προσκαλεῖ διὰ τῆς διακηρύξεως ταύτης τοὺς λαοὺς τῶν ἐπαρχιῶν νὰ πέμψωσιν, ὅσον το συντομώτερον, εἰς Ἀργος τοὺς Πληρεξουσίους τῶν δικῶν συγκροτήσωσιν ἀμέσως τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν.

Οἱ Πληρεξούσιοι συνελθόντες εἰς Ἀργος, θέλουσιν ἀποφασίσαι ἢ ἐκινῶν μένωνσιν, ἢ νὰ μεταβῶσιν εἰς ἄλλον τόπον καταλληλότερον.

Γνωστοποιεῖται συγχρόνως εἰς τοὺς ἔχοντας τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς πολῖταις, ὅτι, ἂν εἰς ἐπαρχίας τινὰς ἡ ἐκλογὴ τῶν Πληρεξουσίων δὲν ἔγινε τυχὸν σύμφωνα μετὸν νόμον καὶ μετὴν ἐλευθέραν πλειψηφίαν τῶν ἐκλογέων, αἱ ἐπαρχίαι δύνανται ν' ἀντικαταστήσωσι νέους, σπεύδουσαι ὁμῶς, ὥστε ἡ ἐκλογὴ καὶ ἡ ἀφίξις τῶν ἀντικατασταθησομένων Πληρεξουσίων νὰ γένωσι μετ' ὅλην τὴν δυνατὴν ταχύτητα, διὰ νὰ μὴ ἀναβάλλεται περαιτέρω ἢ τοσοῦτον ἀναγκαῖα καὶ κοινῶς ἐπιθυμητὴ συγκρότησις τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 18 Ἀπριλίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Δ. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΓΓΗΣ, Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ, Δ. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΑΛΠΟΥΤΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ.

Αρ. 10. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Εγκύκλιος. Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Πρὸς τοὺς ἑατάκτους Ἐπιτρόπους, Διοικητὰς, Τοποτηρητὰς, Τελῶνας, καὶ Ὑγειονομολιμενάρχας.

Ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς 16 τοῦ παρόντος ὁ Γραμματεὺς ἀνέλαβε τὰ τῆς Οἰκονομίας, προσκαλεῖσθε νὰ διευθύνετε πρὸς τὴν Γραμματεῖαν ταύτην τοὺς μετὰ τῆς παυσάσης ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς λογαριασμοὺς σας ἄχρι τῆς 15 τοῦ αὐτοῦ, στέλλοντες ἀσφαλῶς καὶ ὅσα χρήματα ἔχετε εἰς χεῖράς σας, καὶ σημειώσιν τῶν ὅσα ἔχετε ἀσύνακτα ἀπὸ προσόδου, ἐχθροτροφεία, καὶ λοιπά.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 19 Ἀπριλίου 1832.

Ὁ Γραμματεὺς Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ετησίᾳ Φοίνικες 36.

Ἑξαμηνιαία . . . . 18.

Τριμηνιαία . . . . 9.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται, ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 21 Ἀπριλίου.

Τὴν 19 τοῦ ἐνεστάτος ἐτελέσθη ἐνταῦθα κατὰ διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως ἡ ἐορτὴ τοῦ ὁμήματος τοῦ Μεγαλειστάτου Βασιλέως τῶν Γάλλων Λοδοβίκου Φιλίππου, ἐνὸς τῶν τριῶν γενναίων εὐεργετῶν τῆς Ἑλλάδος. Τὸ φερόσιον, καθὼς καὶ τὰ ἐν τῷ λιμένι πολεμικὰ πλοῖα ἐχαιρέτησαν μετὸν πρέποντα πυροβολισμόν. Ἐγένεον δὲ καὶ εἰς τὸν Κύριον Ἀντιπρέσβυν τῆς Γαλλίας τὴν ἡμέραν ταύτην αἱ ἀνήκουσαι ἐπίσημοι ἐπισκέψεις καὶ τὸ ἐσπέρας ἐφωτίσθησαν ὅλα τὰ δημόσια καταστήματα, καὶ διάφορα ἄλλα μέρη τῆς πόλεως. Ἡ Γαλλικὴ σημαία ὑψώθη εἰς τὸ μέσον τῆς πλατείας τῶν Τριῶν Ναυάρχων, ὅπου εἶχε στηθῇ εἰς σχῆμα ναοῦ ὁμοῦς τις μυρμιόνηκτος καὶ καταφώτιστος, φέρον ἄνωθεν τὴν ἐπιγραφὴν, α Ζήτω Φίλιππος ὁ τῶν Γάλλων Βασιλεὺς καὶ προστάτης τῆς Ἑλλάδος! Ἡ φαιδρότης ἦτον γενικὴ εἰς τὸ πλῆθος τῶν περιπατούντων πάσης τάξεως ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. Διάφορα πυροτεχνήματα ἔγειναν πρὸς διάχυσιν τοῦ λαοῦ, καὶ ἡ στρατιωτικὴ μουσικὴ ἔψαλλεν ἐκ διαλειμμάτων ὕμνους εἰς τὴν αἰῶν εἰρημένην πλατεῖαν ἀπὸ τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου ἕως εἰς ἱκανὸν διάστημα τῆς νυκτός.

— Ἀπὸ γράμμα ἰδιαιτέρον ἐκ Μοναχίου τῆς 23 Μαρτίου μαρβάνομεν εὐχαρίστως ὅτι ἐγίνοντο ἐτοιμασίαι διὰ τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀναχώρησιν τοῦ Προέξοντος ὉΘΩΝΟΣ καὶ ὅτι ὁ Μεγαλειστάτος Εὐστρεφὴς τῆς Βαυαρίας ἐνεπιστεύθη τὸν διὰ τὴν Ἑλλάδα ἀφιερωμένον υἱὸν τοῦ εἰς τὴν ὁδηγίαν τοῦ Κόμητος Ἀρμανσπεργίου καὶ τοῦ Κυρίου Βινερίου, ἀνδρῶν διασήμων διὰ τὰς ἀρετὰς καὶ θαθείας πολιτικὰς γνώσεις των. Ἐλθεῖν ἔχομεν χρυστὰς ἐλπίδας περὶ τῆς ταχείας ἐλεύσεως τοῦ Ἡγεμόνος ἡμῶν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Κατὰ τὸν παρελθόντα χειμῶνα ἀπεστάτησαν ἐκ νέου τινὲς ἐπαρχίαι τῆς Παπικῆς Ἐπικρατείας. Ὁ δὲ Ἀγνώτατος Πάπας προσεκάλεσε πάλιν τὰ Αὐστριακὰ στρατεύματα διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς εὐταξίας. Ἡ δὲ Γαλλία, στείλασα καὶ αὐτὴ τότε στρατεύματα, ἐκυρίευσεν τὸν Ἀγκῶνα. Λέγεται δὲ ὅτι μετὰ ταῦτα αἱ δύο Δυναμίεις, Αὐστρία καὶ Γαλλία, συνεφώνησαν νὰ διατάξωσιν ἐκάστη τὰ στρατεύματά της, ν' ἀποχωρήσωσιν ἐκ τῆς Παπικῆς Ἰταλίας, καὶ ὅτι τὰ πράγματα ἐμελλόν νὰ συμβιβασθῶσιν οὕτως, ὥστε νὰ βελτιωθῇ ἡ κατάστασις τῶν ὑπεκόων τοῦ Πάπα μετ' ὅσον ὥστε νὰ φέρῃ τιμὴν καὶ εἰς τὰς δύο εἰρημίας Αὐλὰς.

Παρασκευῇ, 22 Ἀπριλίῃ 1832.

Ἀρ. 5. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον Τήνῃ καὶ
Θερμίῳ, ὡς πολιτικόν,

ἀναγνῶν ἀπὸ τῆς Πρεσβείας Κ. Μ. Δημητριάδου καὶ ἑνὸς τῶν συμβάλων Κ. Ἰωάννου Γ. Δρόσου, ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 23 τῆς λήξαντος Δεκεμβρίου 1831 ἀναγνῶν τὴν ἀπὸ τῆς 5 τῆς παρελθόντος Μαΐου ἀγωγὴν τῆς Κ. Μ. Τζόρα ἐνεργῶντος δι' αὐτὸν καὶ διὰ τῆς δανεισῆς τῆς ποτὲ Δ. Παπαφῆ, Κ. Γ. Κοντονικολάου, Μάρκου Κεκελά, Γεωργίου Καρανικόλα, καὶ κληρονόμων Χ. Ἰωάννου Ἀπεργίου, δι' ἧς ἀπαίτεται τὴν ἐξαργύρωσιν τῶν ἐπισυναπτομένων ἐξ χρεωστικῶν ὁμολογιῶν τῆς εἰρημένης μετὰ τῆς νομίμου αὐτῶν τόκου ἐκ τῆς ἐνυπαρχέσης ἀκινήτης περιουσίας αὐτῆς, καθῆτι δις προσκληθέντες οἱ κληρονόμοι αὐτῆς διὰ τῆς Εἰρηνοπύλης, δὲν ἐνεφανίσθησαν.

Ἀναγνῶν τὰ ἐπισυναπτόμενα ἐξ χρεωστικῶν ἔγγραφων, ὧν τὰ κεφάλαια συμποσύνται εἰς Φοίνικας 470, Λεπ. 8.

Ἀναγνῶν τὰ λοιπὰ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἔγγραφα.

Λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὴν γνωμοδότησιν τῆς συμβάλης Κ. Ἰωάννου Γ. Δρόσου.

Παρατηρεῖ,

Ὅτι προσεκληθήσαν διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 695 κλήσεως τῆς καταχωρηθείσης εἰς τὸ παράρτημα τῆς ὑπ' Ἀρ. 36 φύλλης τῆς Γεν. Ἐφημερίδος οἱ κληρονόμοι τῆς ποτὲ Δ. Παπαφῆ, καὶ ἑδῆς αὐτῶν ἀπελογήθη προσωπικῶς, ἢ καὶ δι' ἐπιτρόπου.

Ὅτι προσεκληθήσαν καὶ ἐκ δευτέρου διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 968 κλήσεως καταχωρηθείσης εἰς τὸ παράρτημα τῆς ὑπ' Ἀρ. 52 φύλλης τῆς Γεν. Ἐφημερίδος ἄλλ' ἑδῆς εἰς τὴν δι' αὐτῆς δοθεῖσαν προθεσμίαν, καίτοι τριπλασιασθεῖσαν, ἤδη ἀπελογήθησαν.

Σκεπτόμενον,

Ὅτι τὸ πρὸς τὰς ἐκ συνθήματος ἐνάγοντας δανεισῆς τῆς ποτὲ Δ. Παπαφῆ χρέος ὑπάρχει ἀδιαφιλωνείκηλον.

Ὅτι ἑδῆς τῶν κληρονόμων αὐτῆς προσωπικῶς, ἢ δι' ἀντιπροσώπου ἐνεφανίσθη.

Ὅτι ἐπομένως εἶναι δίκαιον ν' ἀποζημιωθῶσιν ἑτοι ἀναλόγως ἐκ τῆς κειμένης τῆς χρεώσεως ἀκινήτης περιουσίας.

Ἀποφασίζει κατ' ἐρήμην.

Α'. Ἐγκρίνεται ἡ αἴτησις τῆς ἐπιτροπῆς τῶν δανεισῶν Κ. Μ. Τζόρα περὶ ἐξαργύρωσεως τῶν ἐξ ἀνωτέρω χρεωστικῶν ὁμολογιῶν ἐκ τῆς ἀκινήτης περιουσίας τῆς ποτὲ Δ. Παπαφῆ.

Β'. Ἡ ἀκινήτος τῆς εἰρημένης περιουσίας, δημοπρατηθεῖσα, ὡς ὁ νόμος, νὰ διανεμηθῇ μετὰ τῶν δανεισῶν ἀναλόγως τῆς ποσότητος καὶ ἐποχῆς τῶν δανείων μετὰ τῆς νομίμου τόκου ἐνὸς ἐκάστης.

Γ'. Τὰ περισσεύοντα, ἂν ὑπάρχωσι, νὰ παρακατατεθῶσιν εἰς τὴν ἐνταῦθα Ἀστυνομίαν διὰ νὰ παραδοθῶσιν εἰς ὄντινα ἀνήκει.

Δ'. Τὰ Δικαστικά τῆς παρέσης ἀποφάσεως δικαιώματα συνιστάμενα εἰς Φοίν. 30, Λεπ. 44 νὰ πληρωθῶσιν ἤδη παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς, νὰ ἐκπεδῶσι δὲ ἐπομένως ἀπὸ τὰ ἐκ τῆς δημοπρατηθησομένης περιουσίας χρήματα, ὡσαύτως καὶ τὰ λοιπὰ περὶ τὴν δίκην ταύτην ἐξοδα τῆς ἐπιτροπῆς συνιστάμενα εἰς Φοίνικας 20, Λ. 40.

Ε'. Ἡ παρέσα ἀπόφασις θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γεν. Ἐφημερίδος, καὶ κοινοποιηθῇ πρὸς ὄντινα ἀνήκει.

Ἐξεδόθη ἐν Τήνῳ, τῇ 14 Ἰανουαρίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Μ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Γ. Στ. Πρωτοψάλτης.

Ἀρ. 1,614. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Πρωτόκλητον Σύρος καὶ Μυκόνου
Δικαστήριον.

Ὁ Κ. Μαρῖνος Δαλέτσος ἐκ Σύρος κινῶν ἀγωγὴν πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο κατὰ Νικολάου Κεκελά Χίς παροίκου εἰς Σύρον, καὶ ἀπόντος, μετὰ ἀναφορὰν τῆς 28 τῆς παρόντος Ἰανουαρίου ἐξαίτεται.

Α'. Νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ Νικόλαος Κεκελάς εἰς τὴν ἀπότισιν τῆς πρὸς αὐτὸν χρέους τε, περὶ τῶν ἀπὸ συμφωνίας εἰς τὸ μεταξύ των ἀναφορικῶν εἰς ἐνοίκια ὀσπητίου, τὸ ὅποιον τῆς παρεχώρησε δυνάμει τῆς συμφωνητικῆς ἐγγράφου τῆς 28 Ἀπριλίου 1828.

νισμὸν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συμβουλίου παρατηρῶ δύο τινα: 1, μικρὰν ἀσάφειαν, καὶ 2, ἀπροσδιόριστον τι.

Α'. Τὸ ἄρθρον 27 λέγει: «Θέλει ἐπαγγυανεῖ, ὅτι ἡ » χρήσις τῶν δημοσίων χρημάτων νὰ γίνηται κατὰ τοὺς » νόμους καὶ κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας κανονισμοὺς, καὶ νὰ » μὴ συμβαίνειν μήτε σφετερισμὸς μήτε κατάχρησις ὡς » πρὸς τὰς γινομένας πληρωμὰς. »

Λοιπὸν αἱ πληρωμαὶ εἶναι διτταί.

1. Αἱ ὠρισμέναι παρὰ τοῦ νόμου, τῶν ὁποίων τὸ ποσὸν εἶναι γινώσκον, εἶον, μισθοὶ καὶ σιτηρέσια, καὶ

2. Ὅσαι γίνονται χάριν βελτιώσεων, οἰκοδομῶν κτλ.

Ἄν λοιπὸν ἡ κατάχρησις καὶ ὁ σφετερισμὸς ἐννοῇται διὰ τὰς πρώτας, ὁ ἔλεγχος εἶναι κατορθωτὸς ἐκ τῶν διαφέρων ἐξοφλήσεων τῶν λαβόντων· αἱ δὲ πρέκηται νὰ ἐξασθῶσιν αἱ δευτέραι, ποῖα βεβαίωσις καὶ ἐγγυή ὑπάρχει, ὅτι αὗται ἐγίνον δικαίως καὶ εἰς τὴν στενῶς ἀγοραίαν τιμὴν, ἂν δὲν ἐπιτραπῇ εἰς τοὺς λογιστὰς νὰ ἐξεταζῶσι καὶ αὐτὸ τοῦτοι; ἐπειδὴ ἡ μὲν νομιμείης αὐτῶν θέλει δεικνύεται ἐκ τῶν διαταγμάτων, τὸ δὲ ποσὸν ἐκ τῶν λογαριασμῶν, τοῦ δὲ ποσοῦ ἡ καλὴ χρήσις, πόθεν; Τοῦτο εἶναι τὸ ὁποῖον ὀνομαζῶ ἀσάφειαν τοῦ κειμένου, καὶ ἐξ αὐτῆς ὑπάρχει, μήπως πηγάζῃ δυσκολία εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ κεινοφελούς σκοποῦ. Ἐπειδὴ, ἂν τῆς διαταχθείσης δαπάνης δὲν ἐξετάσῃ τὴν ἴαν ἀναγκαιότητα καὶ δικαιοσύνην, πῶς θέλει ἐλεγχθῇ ὁ σφετερισμὸς καὶ ἡ κατάχρησις;

Ἀλλὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον ὁμιλεῖ μὲν περὶ πληροφοριῶν τῶν εἰς ἔλεγχον προκειμένων λογαριασμῶν, καὶ περὶ παντὸς ἄλλου ἀντικειμένου τῆς ἀρμοδιότητός του, πλὴν τὴν ἀρμοδιότητα ταύτην δὲ φαίνεται νὰ τὴν ἐκτείνῃ καὶ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς δαπάνης, ἂν ἀναγκαῖα, καὶ τῆς πληρωμῆς, ἂν δικαία.

Ἀλλ' ἴσως ἀντιέπῃ τις, ὅτι καὶ αἱ ἐλάχισται δαπάναι γίνονται κατὰ διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως· ὅθεν περὶ τῆς ἀναγκαιότητος αὐτῶν δὲν δύναται νὰ εἶναι λόγος. Πλὴν πῶς πράγματα παραστάνουσιν οἱ ὑπουργοὶ ὡς ἀναγκαῖα καὶ ὠφέλιμα νὰ γένωσι, καὶ λαμβάνουσι πρὸς τοῦτο τὴν συναίνεσιν αὐτῆς, καὶ πῶς εἰς τὸ μέλλον θέλουσι προβλεθῇ, καὶ ἔλεγχος τοῦτου δημόσιος, ἂν τῷ ὄντι ἦσαν ἀναγκαῖα, ἢ θέλουν εἶναι, δὲν ὑπῆρχε μέχρι τοῦδε;

Καὶ κατὰ τοῦτο μοι φαίνεται ὅτι ἡ ἐξεταστικὴ τῶν λογαριασμῶν τῆς Οἰκονομίας καὶ τοῦ Φροντιστηρίου Ἐπιτροπῇ περιωρίσθη μόνον εἰς τὸ τῆς μορφῆς, δηλ. εἰς τὴν νομιμότητα τῆς δαπάνης καὶ τὴν συμφωνίαν τῶν καταστίχων μὲ τὰς διαφόρους λογαριασμοὺς τῶν πρακτόρων. Ἄν ὅμως καὶ πᾶσαι αἱ δαπάναι ἦσαν ἀναγκαῖαι, καὶ ἐγίνον κατ' ἀξίαν τιμὴν, εἰς τοῦτο μοι φαίνεται (ἂν δὲν ἀπατώμαι, ὡς ἐκ μόνης ἀκροάσεως τῶν ἀναφερῶν εἰδῶς τὰ πράγματα) δὲν ἔδωκαν οὐδεμίαν προσην. Δὲν λέγω δὲ τοῦτο, θέλων νὰ ἐλαττώω τὸ κατ' ἀξίαν τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ἀπαγε! ἴσως καὶ τοιαύτας μόνον εἶχον διαταγὰς· ἀλλὰ παρατηρῶ τὸ ἀτελὲς τῆς ἐργασίας, εἰς καὶ τὸ Λογιστικὸν Συμβούλιον ἐπιτάχθη νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐπιθεώρησιν.

Διὰ ταῦτα ἄρα καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ οἱ ὑπουργοὶ κανονίζουσι καὶ διατάττουσι δαπάνας μόνον τὰς ὠρισμένας· ὅσαι δὲ χρήζουσιν ἐκκαθαρίσεως, ὑποκείνται εἰς τοὺς Λόγδους τοῦ Δημογεφυραλακίου, καὶ αἱ ἐξοφλήσεις παρὺπογράφονται καὶ παρὰ τῶν ὑπουργῶν καὶ οὕτως ἄρα συγγράφεται

ἡ δαπάνη μόνον εἰς τὸ ἀνγκαιόν, καὶ ποτὲ αἱ πρότεροι τῆς Κυβερνήσεως δὲν δαπανῶνται εἰς ἄλλα τέλη, εἰμὴ εἰς ἐκεῖνα, διὰ τὰ ὁποῖα ἐχορηγήθησαν.

Β'. Ἄν δὲ ἡ εἰσπραχθεὶς τῶν φόρων πρέπη νὰ γίνηται πάντοτε μὲ τὴν πρέπουσαν πίστιν καὶ φειδῶ, ἢ μέλλωσι νὰ λαμβάνονται ἐν καιρῷ τῷ προσήκοντι, καὶ νὰ μὴ ὑπερβαίνωσι τὴν εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν προσόδων καὶ ἐξόδων νομίμως προϋποβλεπόμενα ποσότητα, πρέπει καὶ εἰς ταῦτα νὰ ἐπιταχθῇ ἡ εὐθύνη, ἄρα νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Λογιστικοῦ Συμβουλίου, ἵνα ποιῇται καὶ τούτων πρόνοια.

Ἰδιαιτέρας δὲ φροντίδος θέλει ἀξιώσει τὰς ὑποτιθέμεναι, ἢ γὰρ τὰ ὑπερῆματα τῶν ἀμέτῶν φόρων καθύπερθε τοῦτον μένει πάντοτε μεγάλη ποσότης ἀνείσπρακτος, καὶ συγχέονται μάλιστα τὰ τοῦ παρελθόντος ἔτους μὲ τὰ ὑπερῆματα τοῦ ἐπομένου, ὥστε πρέπει νὰ ἐλέγξῃται μετ' ἀκριθείας, τί ἐκ τῶν ὑπερῆματων τοῦ παρελθόντος ἔτους εἰσπράχθη ἔφετος, καὶ τί ἔμεινεν ὑπερέσμα ἐκ τοῦ τρέχοντος· ἐπειδὴ ἄλλως, ἢτοι τὸ χρεὶς τῶν ὑπερῆματων γίνεται φανταστικόν, ὡς μηδέποτε ἀναπληρωστέον, ἢ οἱ εἰσπρακτορες ἀπολαμβάνουσι κέρδη ἀδέμιτα, κατέχοντες δημόσια χρήματα, καὶ καρποῦμενοι αὐτὰ κρυφίως. Διὰ τοῦτο συμβουλεύουσι τὸν ἐκ τῶν κατωτάτων βαθμῶν προδιδασμὸν τῶν εἰσπρακτόρων, ἀφοῦ ἔδωκαν δειγματα τῆς τιμῆς αὐτῶν, ὡς συντελεστικὸν εἰς τὸν σχηματισμὸν τιμῶν ἀνδρῶν εἰς τοῦτο τὸ ἔργον. Παράδειγμα ὁ Κόλμπερτ.

Διὰ νὰ ἡμπορῇ δὲ νὰ ἐποπτεύῃ τὸ Λογιστικὸν Συμβούλιον τὴν κατάστασιν τῆς Ἐπικρατείας ὡς πρὸς τὸ οἰκονομικόν, ἀπαιτεῖται.

1. Πᾶσαι αἱ μεταβολαὶ εἰς τοὺς κλάδους τῆς διοικήσεως, καθ' ὅσον αὐταὶ ἀνάγονται εἰς τὴν πρόσδοτον καὶ δαπάνην, εἰς τὴν αὔξησιν ἢ ἐλάττωσιν τῶν διαφορῶν καταστάσεων, νὰ κοινοποιῶνται εἰς τὸ Λογιστικὸν Συμβούλιον παρὰ τῶν διαφόρων ὑπουργῶν.

2. Νὰ δύναται τὸ Λογιστικὸν Συμβούλιον νὰ ζητῇ παρὰ πατρῶν, οὐ μόνον τῶν ἀνωτάτων, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑποτεταγμένων ἀρχῶν πάσας τὰς πληροφορίας, καὶ νὰ προβάλλῃ καὶ ἐπιχειρῇ, ὡς αὐτοσύστατον θέσει ἔχον ἐν τῇ πολιτείᾳ, τὰ βελτιώσεις, ὅσαι ἀπαιτοῦνται πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπομένων αὐτῶν.

Ἐντεῦθεν γίνεται δῆλον, τί σημαίνει τὸ ἀπροσδιόριστον τῆς Δέσεως τοῦ Συμβουλίου ὡς πρὸς τὰς ἄλλας ἀρχάς· καθότι ἐκ πάντων τῶν εἰρημένων τὰ ἄρθρα 28 καὶ 33 ἐμπεριέχουσι μόνον τὸ δεύτερον· καὶ ἔμεινεν ἄρα ἀπροσδιόριστον, πόσον θέλει ἐκτείνεται ἡ ἀρμοδιότης τοῦ Λογιστικοῦ Συμβουλίου ὡς πρὸς τὴν διοίκησιν τῶν προσόδων, τὴν εἰσπραξίν κτλ.

Στηριζόμενος δὲ εἰς τὰς ἀνωτέρω σκέψεις παρεκινήθη νὰ προτείνω εἰς τὴν Κυβέρνησιν:

1. Νὰ δοθῇ ἡ ἐξουσία εἰς τὸ Συμβούλιον νὰ ἐξετάζῃ καὶ τὸ πραγματικὸν τῶν γινομένων ἐξόδων, δηλ. νὰ ἐλέγξῃ καὶ τὴν ἀναγκαιότητα τῆς δαπάνης καὶ τὴν δικαιοσύνην τῆς τιμῆς, χάριν τοῦ νὰ περισταλῇ αὐτῇ εἰς τὸ ἀνγκαιότατον.

2. Ὅσοι λογαριασμοὶ χρήζουσιν ἐκκαθαρίσεως, νὰ ἐξοφλοῦνται παρὰ τῆς Οἰκονομίας, ἀφ' οὗ πρῶτον βασισθῶσι καὶ ἐγκριθῶσι παρ' αὐτοῦ.

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ.)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΘΗΝΑΝ

ἀκριβῶς τῶν πραγμάτων τὴν κατάστασιν, καὶ ἔχουσα ἐντεῦθεν μό-
νον τὴν ἐκτέλεσιν καὶ τοῦ περιορισμοῦ τῶν δημοσίων καταστη-
μάτων ὑπὸ τῆς ἀνάγκης.
ἡ καταστροφὴ τῶν πραγμάτων, εἰς τὴν ὁποίαν περιέστημεν ἤδη,
ἐκτελεσθῆναι, τὴν ὁποίαν ἀπαιτεῖται νὰ λάβῃ ἡ προσηχὴ Συνέλευσις, με-
τὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν παρατηρήσεων μου περὶ τοῦ Λογιστικοῦ
Συμβουλίου, διὰ νὰ γένῃ γνωρὸν, ὅποια ἀντικείμενα ὑπάρχοντα εἰς τὴν
ἐκτέλεσίν του, καὶ ὅλων ἄλλως νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς μεταστροφὴν αὐτοῦ.

Ἡ τοιαύτη χωρὶς Λογιστικῶν Συμβουλίου ἔχει ἀναπαύτριας τὰς θύρας
εἰς τὴν κλοπὴν καὶ ἀρπαγὴν. Πολιτεία δὲ ἔχουσα κακὸς διοργανισμένον
Συμβούλιον, διακρίνεται χεῖρον ἐπὶ τοῦ νὰ μὴ ἔχῃ παντάπασιν διὰ ταῦτα
ἀξίαν. Πανεπιστήμιον νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσηχὴν τῶν εἰς τὰς δημο-
σίους ἀρχὰς ἡδὴ σκέψεις, χρησιμοποιοῦντες νὰ λάβωσιν ἀκριβῆ καὶ τελείαν εὐθύ-
νην, γινώσκοντες δαπάνας, καὶ νὰ ἀποδεχθῶσι μὲν τὰς νομίμους καὶ
παρανόμους, ὡς ἀπρόφωτον δὲ τὰς παρανόμους καὶ κακὰς. Εἰς τοῦτο προσ-
καλεῖται ὁ δὲ ἀσθενὴς δικαστὴς, καλῶς κατὰ τὴν ἐννοίαν αὐτοῦ μυστικὰ δα-
πάναι διὰ τέλη ἀγνωστα καὶ ἀθέμιτα, περιβάλλει ἐξ ἐνόχης καὶ τὰ τοιαῦτα
εἰς ἀπὸ πᾶν κακὰ, ἐπομένως καὶ ἀπαράδεκτα.

Συμπεραίνοντες τὸ κατ' ἐμὲ, ὅτι συγχωρεῖ ἡ περίστασις, εἰς τὴν βελτίωσιν
τῶν πραγμάτων, προτείνω ἀπὸ τὸν ζῆλον σου νὰ καταχωρήσῃς εἰς τὴν
ἐκτέλεσιν τὰς ἀποσταλλομένας παρατηρήσεις περὶ τοῦ Συμβουλίου, τὰς
ὁποίας ἐκτός τινων ἀραιοτήτων, ἀρῇται ἀμετασχητόν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 16 Ἀπριλίου 1832.

Ὁ φίλος σου Γεώργιος Ἀθανασίου.

Ἡ εὐθύνη (Comptabilité) συνίσταται εἰς τὴν δη-
μοσιότητα τῶν λογαριασμῶν τῆς εἰσπράξεως τῶν προσόδων
καὶ τῆς δαπάνης· καὶ εἰς αὐτὴν ὑπέκεινται ἐκεῖνοι οἱ πο-
λιτικοὶ ὑπηρεταί, εἰς τοὺς ὁποίους ἐπιτάχθη ἡ ἐκπλήρω-
σις τῶν δύο τούτων ἔργων. Καὶ τὸ μὲν τέλος αὐτῆς ἀπο-
βλέπει εἰς τοῦτο,

1. Ὅτι ἡ πρόσοδος καὶ δαπάνη νὰ διοικῆται μετὰ πί-
στιν καὶ φειδῶ.
2. Οἱ φόροι νὰ εἰσπράττονται ἐν καιρῷ τῷ δέοντι.
3. Νὰ περιερίζηται ἡ δαπάνη εἰς τὸ ἀναγκαϊότατον.
4. Πρόσοδος καὶ δαπάνη νὰ μὴ ὑπερδαινῶσι τὴν εἰς
τοὺς προϋπολογισμοὺς ὁρισθεῖσαν ποσότητα· καὶ
5. Νὰ δαπανᾶται ἡ πρώτη εἰς ἐκεῖνα τὰ τέλη μείον, χά-
ριν τῶν ὁποίων καὶ συνηθῇ.

Τὸ δὲ ἀποτέλεσμα εἶναι, ὅτι γενεῖ καὶ στερεοῖ τὴν τι-
μιότητα τοῦλάχιστον μεταξὺ τῶν ὑπηρετῶν τῆς Κυβερνή-
σεως ὅθεν ὑπερβάλλουτα τοὺς ὑπουργοὺς ἡ Κυβέρνησις εἰς
εὐθύνην, ἐγγυᾶται τὸ εἶδαι τῶν λογαριασμῶν, τὴν ἀκε-
ραιότητα τῶν εἰσπραξεῶν, καὶ τὸ πιστὸν τῆς χρήσεως ἡ
δαπάνης τῶν χρημάτων κατὰ τὸν διορισμὸν αὐτῶν.

Εἰς πάντα δὲ παραδιδόμενον λογαριασμὸν εἰς λογι-
σταί ἔχουσι νὰ ἐξετάζωσι δύο πράγματα.

1. Τὴν νομιμότητα τῆς εἰσπράξεως καὶ δαπάνης·
μάλιστα δὲ τῆς δευτέρας· καὶ
2. Τὴν δικαιοσύνην, ἢ οὐθιότητα αὐτῶν.

Καὶ νομιμότητα μὲν λέγω, ἂν ἡ εἰσπραξις καὶ δαπάνη
περιέχονται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς δαπάνης καὶ τῶν
προσόδων τῆς Ἐπικρατείας, ἢ προσδιορίζονται διὰ ψη-
φίσματος ἢ διατάγματος ἰδιαιτέρου.

Εἶναι δὲ σπουδαιότερον τοῦτο εἰς τὰς δαπάνας· ἐπεὶ αἱ
μὲν πρόσοδοι περιέχονται πᾶσαι εἰς τὸν κατάλογον ὡς
προϋπολογισμένοι. Ταῦτα δὲ ὁ νόμος δὲν προδιέταξεν, οὕτε
δύναται ἀπάσαι, ἀλλὰ μόνον τὰς μόνιμους καὶ περιοδικὰς
καὶ τούτων ἡ εὐθύνη εἶναι εὐκόλος. Ὅσαι δὲ δαπάναι εἶναι
ἀπροσδιόριστοι, καὶ μάλιστα τὸ ποσὸν αὐτῶν, τούτων ἡ εὐ-
θύνη εἶναι ἀληθῶς ἀναγκαία καὶ δύσκολος· ἐπεὶ πρὸς
δικαίωσιν αὐτῶν δὲν ἔφαρκε μόνον τὸ διάταγμα· ἀλλὰ
πρέπει νὰ ἔχωσι καὶ τὸ ἐξῆς παρεπόμενον. δηλ.

Τὴν δικαιοσύνην, ὅ ἐστιν ὅτι ἔγινε τῷ ὅτι ἡ δα-
πάνη τοσαύτη, ὅσην δεικνύεται, καὶ εἶναι καὶ κατὰ τὴν
τιμὴν δικαία, τευτέστιν, ὅτι τὰ πράγματα δὲν ἐτιμήθησαν

αιώτερον παρ' ὅσον ἦτον δυνατόν νὰ ἀγοραθῶσι· καὶ ὅτι δὲν
ἔγινε περιβάλλεις φίλων καὶ γνωρίμων, ἢ σπατάλη παρὰ
τῶν δαπανώντων, παραμελούντων τὴν ἀκρίβειαν ἐκείνην καὶ
φειδωλείαν, τὴν ὅποιαν φυλάττουσι οἱ ἰδιῶται εἰς τὰ ἴδια
πράγματα.

Ἄρα τὴν εὐθύνην συνιστῶσι δύο πράγματα.

1. Ὅτι δυνάμει νόμου ἢ διατάγματος εἴνεν ἡ δαπάνη· καὶ
2. Ὅτι ἔγινε καὶ πρεπόντως· δηλ. μετὰ τὴν δυνατὴν
οἰκονομίαν καὶ ὁ δυνάμενος νὰ δεῖξῃ τὰ δύο ταῦτα, ἐκεῖ-
νος μόνον πρέπει νὰ κηρυχθῇ ἐλεύθερος τῆς εὐθύνης.

Τοῦτο δὲ γίνεται ἐφικτόν, ὅταν ὁ διατάγων τὴν δαπάνην
δὲν ἔχει καὶ τὴν δύναμιν νὰ ἐγκρίνῃ αὐτήν, ἢ ὀρθώτερον, νὰ
ἐπικυροῖ, ὅτι ἔγινε δικαία κατὰ τὸ ποσόν. Ἀναφέρεται δὲ
τοῦτο εἰς ὅσας δαπάνας διατάττουσιν οἱ ὑπουργοὶ πρὸς μα-
ταίωσιν πάσης σκευωρίας καὶ ἀπάτης, τὴν ὁποίαν δύ-
ναι νὰ ἐπινοήσωσι καὶ νὰ πράξωσιν οἱ ὑπάλληλοι ἢ πρά-
κτορες αὐτῶν.

Ἀλλὰ πῶς λαμβάνεται ἡ εὐθύνη;

Ὁ εὐκολώτερος τρόπος εἶναι κατὰ τὰ γράμματα τῆς
ἀλληλογραφίας μετὰ τὴν οἰκονομίαν· εἶναι ὁμως ἐπισηφάλης,
καὶ δὲν ἐγγυᾶται τὴν δικαιοσύνην καὶ ἀκεραιότητα τῶν λο-
γαριασμῶν· ἐπεὶ ὅσας τῶν ὑπογεταγμένων τις στείλῃ
ἐσφαλμένους τοὺς λογαριασμοὺς αὐτοῦ, παρέρχεται εἰς λά-
θος καὶ τὴν Οἰκονομίαν· καὶ ἐπομένως μήτε τὸ Λογιστικὸν
Συμβούλιον θέλει δύναται νὰ ἀνακαλύπτῃ τὰ λάθη. Ὅθεν
εἶναι μὲν ἐπιπονώτερον, ἀσφαλέστερον ὁμως, νὰ λαμβάνηται
ἡ εὐθύνη κατὰ τὰ κατὰ τὰ πράγματα τῶν εἰσπραττόντων καὶ δα-
πανώντων.

Ἐνταῦθα δὲ δὲν πρέπει νὰ περιερίζηται τὸ Λογιστι-
κὸν Συμβούλιον εἰς τὸ νὰ ἐξετάζῃ μόνον ἂν συμφωνῶσιν οἱ
διάφοροι λογαριασμοὶ τῶν εἰσπραττόντων καὶ δαπανώντων
μετὰ τοὺς λογαριασμοὺς τῶν ὑπουργῶν, καὶ οὕτω νὰ λύῃ
αὐτοὺς τῆς εὐθύνης· ἐπεὶ τότε ἤθελε κανονίζει μόνον
τοὺς λογαριασμοὺς τῶν λαμβανόντων καὶ διδόντων ὅ ἐστι
τὴν κατὰ νόμον εἰσπραξίν καὶ πληρωμὴν, τὸ ὁποῖον ἤθελεν
ἔχει ἐπιτυχῇ ἐκδασιν μόνον εἰς τὰς παρὰ τῶν νόμων διω-
ρισμένας δαπάνας καὶ εἰσπράξεις, τῶν ὁποίων καὶ τὸ ποσόν
εἶναι ἐπίσης ὁρισμένον καὶ γινώσκον. Ἀλλ' ἀνάγκη, ἐπει-
δὴ πολλαὶ δαπάναι κελεύονται ἐξ ἐπιτάγματος ἰδιαιτέρου
καὶ ἐν γένει μόνον, δηλ. ἀρίστως κατὰ τὸ ποσόν, νὰ ἐξε-
τάζῃ καὶ ἂν ἡ δαπάνη ἦτον ἀναγκαία, καὶ ἔγινεν εἰς δι-
καίαν τιμὴν, ὥστε δὲν ἡμελήσῃ μηδὲν ὅπου ἦτον δυνατόν
νὰ οἰκονομήσωσι φειδωλεύματα.

Ἄρα εἶναι σπουδαιότατον νὰ μὴ μένῃ ἀπροσδιόριστον,
ποῖος θέλει κανονίζει καὶ τὴν τιμὴν τῶν πραγμάτων, καὶ
ἀποφασίζει ὅτι ἔγινε πρεπόντως ἡ δαπάνη, καὶ εἰς δι-
καίαν τιμὴν ἢ πληρωμὴν· ἐπεὶ ὅταν τὰ διάφορα ὑπουρ-
γεῖα, τὰ ὅποια θέλουν διατάγῃ τὴν δαπάνην, καὶ θέλουν
ἀποφασίζει περὶ τῆς δικαιοσύνης αὐτῆς, ὁ ἐλεγκτὴς κα-
θίσταται μάταιος ἢ φανταστικός· ἐπεὶ ἤθελεν εἶναι
ἀπλῶς ἐκφρασίς τοῦ ὅτι ἐλήφθη ποσότης καὶ ἔγινε πληρω-
μὴ, μένει ὁμως ἄληλος, ἂ καὶ δικαία· καὶ δὲν πρέπει νὰ
ἐπιστηριχθῶμεν εἰς τοῦτο, ὅτι αἱ προεκτιμήσεις καὶ οἱ
καταλογισμοὶ (devis) θέλουν γίνονται πρῶτον παρὰ δι-
κίμων ἢ τεχνιτῶν εἰς πᾶσαν ἐργολάγησιν πρὶν τῆς ἐπι-
χειρήσεως, διότι ἡ σκευωρία εὐρίσκει μύριας ὁδοὺς, διὰ
τῶν ὁποίων παρεκλύει, καὶ ὁ ἀξίος οἰκονομὸς μηχανάται
πανταχόθεν φειδωλεύματα.

Μετὰ ταῦτα τὰς γενικὰς σκέψεις, ἐξετάζων τὸν διοργα-

Β'. Να τῷ παραχωρήσῃ τὴν ἰδιοκτησίαν τῆς συντα-
μένην εἰς τὸ ξηθὲν ἐνοικίασιν ὀσπήτιον.

Γ'. Να κτηματοσημειωθῇ τὸ εἰρημένον ὀσπήτιον διὰ
τὸ ἀποτέλεσμα τῷ νὰ μένωσιν εἰς παρακαταθήκην
τὰ μέλλοντα ἐνοικία.

Δ'. Να ἀποζημιωθῇ εἰς ὅλα τὰ ἐξοδά τῃ, γενό-
μενα διὰ τὴν παρὰ τὴν ἐξ αὐτῆς τῆς μεταξὺ τῶν συμ-
φωνίας.

Ε'. Να κοινοποιηθῇ ἀντίγραφον τῆς ἀναφορᾶς τῆς
τῷ ἐν αὐτῇ ἐπισυναπτομένῃ συμφωνητικῇ πρὸς τὸν
Λάμπρον Ζαγοράϊον τραπεζίτην, διὰ τὰ παρὰ τὴν
ἐξοδα, εἰς τὴν κἀνὲν δικαίωμα ἢ τίτλον ἐπὶ τῆς ἐξου-
μαθείσης ἰδιοκτησίας.

Τὸ δὲ Δικαστήριον λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὰ λς' κεφά-
λαιον τῆς πολιτικῆς διαδικασίας περὶ τῶν ἀπόντων,
προσκαλεῖ διὰ δημοσίῃς τρόπῃς τὸν ξηθέντα Νικό-
λαον Κυβελαῖν, ἵνα παρῇ ἐνώπιον τῷ Δικαστηρίῳ
προσωπικῶς, ἢ διὰ νομίμῃς ἐπιτρόπῃς εἰς προθεσμί-
αν ἡμερῶν 24, ἀφ' ἧς τὸ παρὸν ἐκδοθῇ διὰ τῆς Γεν-
ικῆς Ἐφημερίδος· τούναντίον τὸ Δικαστήριον θέλει προ-
δεύσει εἰς τὴν δίκην, καθὼς ὑπαγορεύεται ἀπὸ τῆς νό-
μου.

Τὸ παρὸν πρόγραμμα νὰ δημοσιευθῇ ἐν τῷ μέσῳ
τῆς πλατείας τῆς πόλεως Σύρας κατὰ τὴν τάξιν·
ἀντίγραφα αὐτῆς νὰ κοινοποιηθῇ πρὸς τὰς συγγενεῖς
τῆς, εἰς τὴν ὑπάρχον ἐνταῦθα, ἄλλο νὰ κολληθῇ εἰς τὴν
θύραν τῆς τελευταίας κατοικίας τῆς, ἢ ἄλλο ἐπὶ τῆς
θύρας τῷ Δικαστηρίῳ, καὶ ἄλλο νὰ σταλῇ εἰς τὸν ἐκ-
δότην τῆς Γεν. Ἐφημερίδος, διὰ τὴν παραχωρήσῃ εἰς
τὸ φύλλον αὐτῆς.

Ἐν Ἐρμυπόλει Σύρας, τῇ 28 Ἰανουαρίου 1832.

Ὁ Π. Πρόεδρος Ι. ΒΕΛΚΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Α. Βόβος.

Αρ. 1032 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Πρωτόκλητον Σκοπέλου κτλ.

Ἡ Κ. Ζανὴ κόρη τῆς Βασιλᾶκης Σκοπελίτης Χία
ἀνέφερεν εἰς τὴν ὑπ' Αρ. 1028 ἐκθεσιν τῷ Δικαστηρίῳ,
γενομένην κατ' αἴτησιν τῆς τῆς 15 Φεβρουαρίου 1832,
ὅτι πρὸ χρόνων ἐτελεύτησαν εἰς Σκόπελον τινὲς
πρὸς πατρὸς συγγενεῖς αὐτῆς, δηλαδή ἡ Καθερένια
Βασιλάκηνα μεγάλη θεία τῆς, καὶ ὁ Γ. Μπαύρας πρῶ-
τος ἐξάδελφος, ὅτι αὐτὴ εἶναι τὸ μόνον ζῶν τέ-

κνον τῷ πατρὶ τῆς καὶ ὅτι εἰ ἀποθανόντες δὲν ἄ-
φηται κληρονόμον ἄλλον ἐκτὸς αὐτῆς. Ἀπαρτεῖ λοι-
πὸν ὡς τοιαύτη, κατὰ τὰ ἀρτῶ 504 καὶ 505 τῆς
πολιτικῆς διαδικασίας, ἢ ἀναγνωρισθῇ ὡς μόνη νό-
μιμος κληρονόμος τῶν ἀνωτέρω ἀποδυστάντων δύν
συγγενῶν τῆς.

Τὸ Δικαστήριον κατὰ συνέπειαν εἰδικοποιεῖ τοὺς
ἀπόντας ἀγνώστους κληρονόμους τῶν ἀποθανόντων
(ἀν ὑπάρχουσιν) ἵνα ἐμφανισθῶσιν αὐτοπροσώπως,
ἢ διὰ νομίμῃς ἐπιτρόπῃς ἐντὸς 24 ἡμερῶν μετὰ τὴν
δημοσίευσιν τῆς παρόντος διὰ τῆς Γεν. Ἐφημερίδος,
καὶ ἐπιφέρωσι τὰς ἀντιρρήσεις τῶν.

Ἀντίγραφον τῆς παρόντος θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς
Ἐφημερίδος, ἕτερον θέλει κολληθῇ εἰς τὴν ἐγγραὴν
Σκοπέλου, καὶ τρίτον εἰς τὴν θύραν τῷ Δικαστηρίῳ.

Ἐν Σκοπέλῳ, τὴν 3 Φεβρουαρίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Π. ἩΛΙΑΔΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Γ. Κ. Ἰσχομαχος.

Αρ. 1033. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Πρωτόκλητον Σκοπέλου κτλ.

Ἑλληνική τις γολέττα διοικουμένη παρὰ τοῦ
πλοιάρχου Μανόλη Κασσανδριανῆς Σκιαθίτης, διευ-
θυνθεῖσα ἀπὸ Κύψα εἰς Ζαγοράν, ἵνα φορτώσῃ ξυ-
λικήν, καὶ ἀναγκασθεῖσα ἀπὸ δυνατὸν ἀνέμον νὰ κα-
ταφύγῃ εἰς τὸν λιμένα τῆς Σκιάθου, ἐναυάγησεν
ἐξωθεν αὐτῆς εἰς τὸ Ἀσπρόνητον τὴν 22 Νοεμ-
βρίου 1831, ἐκ τῆς ὁποίας ὁ ξηθεὶς πλοίαρχος, ὁ
ἐπιστάτης Γεροδημήτρης Ἀμπελακιώτης, καὶ ὅλον τὸ
πλήρωμα, πλὴν τριῶν ναυτῶν (τῶν ὁποίων ὅλων
ἀγνοοῦνται τὰ ὀνόματα) ἐπνίγησαν.

Τὸ Δικαστήριον διὰ τῆς ὑπ' Αρ. 935 πράξεώς
τοῦ ἡσφάλιτε τὰ εὑρεθέντα χρήματα· διὰ δὲ τῆς
ὑπ' Αρ. πράξεως διώριτε κηδεμόνας ἐπὶ τῶν διασω-
θέντων διαφόρων εἰδῶν τὸν Ὑγειονομολιμενάρχην καὶ
Ἀστυνόμον Σκιάθου.

Κατὰ συνέπειαν παρῆσθαι ὁ Κ. Νικόλαος Μι-
χαήλ, ἔμπορος, Λαρισσαῖος, καὶ ἀπαρτεῖ νὰ δοθῶσιν εἰς
αὐτὸν τὰ ἐκ τῆς ναυαγίου διασωθέντα ἐντὸς ἐνὸς μαλλί-
νῃς διασκέως χρήματα 2,984, ἐξ ὧν τὰ μὲν γρ. 2,490
ὡς ἀνήκοντα κυρίως εἰς αὐτὸν, ὄντα ἰδιοκτήτην, τὰ
δὲ γρ. 494 εἰς τὸν Ἀθανάσιον Δημητράκενα ἀπὸ
Πορταρίαν, περὶ τῶν ὁποίων παρουσιάζει καὶ ἰδιαί-

τῆς τῆς ἰδιοκτικῆς πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῇ, διὰ τῆς ἐποικίας τὸν ἀποκαθιστᾶ ἐπιτρόπον τε, ἵνα ζητήσῃ καὶ λάβῃ τὰ χρήματά τε ὅθεν ἀνήκει.

Ὁ ἐν εἰδοποιῶνται διὰ τῆ παρόντος οἱ κληρονόμοι τῶν ἀποθανόντων, οἱ μετέχοντες εἰς τὴν ναυαγήσανσαν γούρταν καὶ τὰ διασωθέντα εἶδη, καὶ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τῆς Δικαστηρίας τέτου προσωπικῶς, ἢ διὰ νομίμου ἐπιτρόπου, ἵν' ἀποδείξωσι τὸν τίτλον, ἢ μετοχῶν, καὶ παραλάβωσιν ὅ,τι τῆς ἀνήκει ἐκ τῶν ῥηθέντων ἀλλὰ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ζήτησιν τῶν μνησθέντων χρημάτων, προσκαλῶνται οἱ ἐνεχόμενοι (ἀν' ὑπάρχουσιν ἄλλοι) καὶ ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς 24 ἡμερῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆ παρόντος διὰ τῆς Γεν. Ἐφημερίδος, ἵνα ἐπιφέρωσι τὰς ἀντιρρήσεις των.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος, καὶ ἀντίγραφα τοῦ αὐτοῦ θέλουν κολληθῇ ἐπὶ τῶν θυρῶν τῆς Δικαστηρίας, τῆς Ἀστυνομίας καὶ τῆς καθεδρικῆς ἐκκλησίας Σκιαῶν καὶ τῆς τελευταίας δικημοῦν τῆ ἀποβιώσαντος πλοίαρχου.

Ἐν Σκοπέλῳ, τὴν 3 Φεβρουαρίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Π. ἩΛΙΑΔΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Γ. Κ. Ἰσχυόμαχος.

Ἀρ. 5,174 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Πρωτόκλητον Ἀργεὺς καὶ Ναυπλίας.

Ἐπειδὴ ὁ Θεόδωρος Μιτυληναῖος ἐπαρξάσεν εἰς τὸ Δικαστήριον τέτο ἀναφορὰν χρονολογημένην τὴν 27 τῆ παύσαντος Ἰανουαρίου, διὰ τῆς ὁποίας προβάλλων μάρτυρας διὰ καὶ ἀποδείξῃ, ὅτι αἱ ἐξ δεσμίδες καπνῶν, αἵτινες ἐμετεγγυήθησαν δυνάμει τῆς ὑπ' Ἀρ. 4,315 ἐντάλματος, ἐκδοθέντος κατ' αἴτησιν τῆς Κ. Πάνου Οἰκονόμου ἐπιτρέπε τῆς Κ. Ἀντωνίου Δημητριάδου, εἶναι ἰδιοκτικοὶ αὐτοῦ, καὶ ὅχι τῆς Μιχαήλ Λεονάρδου χρεώστῃ ῥηθέντος Δημητριάδου, ἐξαίτεται τὴν ἀνάκλησιν τῆς διαληφθέντος ἐντάλματος.

Προσκαλεῖται ἡ Ἀστυνομία Ναυπλίας καὶ γνωστοποιήσῃ πρὸς μὲν τὸν ἐνταῦθα διακρίβοντα Κ. Πάνον Οἰκονόμου ἐπιτρόπον τῆς ῥηθέντος Δημητριάδου αὐτοπροσώπως, πρὸς δὲ τὸν μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς δίκης ἀναχωρήσαντα Μιχαήλ Λεονάρδον δι' ἀστυνομικῆς ὑπηρετικῆς κηρύττοντος μεγαλοφώνως ἐν τῷ μέσῳ τῆς πλατείας τῆς πόλεως ταύτης, ὅτι δύνανται ν' ἀπο-

κριθῶσιν εἰς τὴν ἀνωτέρω ἀναφορὰν τῆς Μιτυληναῖος ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸ παρὸν πρόγραμμα καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα· εἰδὲ μὴ, αὐτοὶ μὲν θέλουν χάσει τὸ δικαίωμα τέτο, τὸ δὲ Δικαστήριον θέλει προδεύσει εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων, καὶ ἐκδώσει ἐπομένως τὴν ἀποφασίν τε.

Τὸ παρὸν πρόγραμμα καὶ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ καὶ ἐγχειρισθῇ πρὸς τὸν Πάνον Οἰκονόμου, ἄλλο καὶ κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τῆς Δικαστηρίας τούτου, καὶ ἄλλο εἰς τὴν ἐνταῦθα τελευταίαν κατοικίαν τῆς Κ. Λεονάρδου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 9 Φεβρουαρίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Χ. ΜΗΛΙΑΝΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Π. Α. Κυπαρίσσης.

Ἀρ. 5,399. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.]

Τὸ Πρωτόκλητον Ἀργεὺς καὶ Ναυπλίας.

Ἀναγνώσαν τὸ ὑπ' Ἀρ. 5,062 πρόγραμμα τοῦ Δικαστηρίου τούτου, διὰ τοῦ ὁποίου προσεκλήθησαν καὶ συνέλθωσιν εἰς τὸ βῆμα τοῦτο τὴν ἑκτὴν τοῦ ἐνεστῶτος ὅσοι εἶναι συγγενεῖς τοῦ ἐν Ἀργεὺς τελευτήσαντος Δημητρίου Κοντογόνου, καὶ συγκροτήσωσι συγγενικὸν συμβούλιον διὰ τὴν ἐκλογὴν κηδεμόνου τῆς κληρονομίας αὐτοῦ.

Ἐπειδὴ δὲν ἐπαρξάσθη εἰς τὸ βῆμα τοῦτο ἄλλος συγγενὴς τοῦ ἀποθανόντος Κοντογόνου, εἰμὴ μόνος ὁ Κ. Ῥήγας Καρατζᾶς, ὅστις ἀνέφερεν, ὅτι οἱ ἄλλοι συγγενεῖς εἶναι ἀπόντες.

Ἐπειδὴ ἐκτὸς τῆς διαληφθέντος Καρατζᾶ (πρὸς τὸν ὅποιον τὸ Δικαστήριον δὲν εὗρίσκει εὐλόγον καὶ ἐμπιστευθῇ τὴν κηδεμονίαν τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος κληρονομίας) δὲν ὑπάρχει ἐνταῦθα κανεὶς ἄλλος συγγενὴς τοῦ τελευτήσαντος Κοντογόνου ἱκανὸς ν' ἀναδεχθῇ τὸ βῆμα τῆς κηδεμονίας.

Ἐπειδὴ εἶναι ἀναγκαῖον καὶ διοριθῇ κηδεμὼν τῆς ἡδὴ χηρεύσης κληρονομίας ἄνθρωπος τίμιος καὶ ἱκανὸς διὰ καὶ ὑπερασπίσῃ τὰ δικαιώματα αὐτῆς.

Ἐπειδὴ ὁ Κ. Γεώργιος Μ. Ἀντωνόπουλος διὰ τὴν μετὰ τῆς ἀποθανόντος Φιλίαν τε, καὶ διὰ τὴν τιμότητα καὶ ἐμπειρίαν του εἶναι κατάλληλος καὶ ἐπιφορτισθῇ τὸ βῆμα τῆς προκειμένης κηδεμονίας.

Ἀποφαίνεται.

Α'. Ὁ Κ. Γ. Μ. Ἀντωνόπουλος διορίζεται κηδε-

μὴν τῆς σχολαζούσης κληρονομίας τοῦ τελευτήσαντος Δ. Κοντογόνου ὑπὸ τὰς διατεταγμένας παρὰ τὸ νόμον ὑφ' ἡμῶν.

Ὁ διαληφθεὶς Κ. Ἀντωνόπουλος ὑποχρεῖται νὰ συντάξῃ καὶ παρυσιάσῃ εἰς τὸ Δικαστήριον τὸ ἐν τῷ δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν διακοινώσεως τῆς παρὰ τῆς ἀκριβοῦς ἀπογραφῆς τῆς κινήτης, αὐτοκινήτης, καὶ κινήτης περιουσίας τῆς ἀποδιδώσαντος Κοντογόνου.

Ἡ παρῆσα προῖξις νὰ διακοινωθῇ πρὸς τὸν Κ. Ἀντωνόπουλον, καὶ πρὸς τὸν δημόσιον συνήγορον τοῦ Πελοποννησιακοῦ Ἐκκλητίου, νὰ καταχωρηθῇ δὲ καὶ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα πρὸς πληροφροῖαν οὗτινος ἀνήκει.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 26 Φεβρουαρίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Χ. ΜΗΛΙΑΝΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Π. Α. Κυπαρίσσης.

Ἀρ. 1,793. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον Πόρου,
Αἰγίνης κ. λ. π.

Ἡ Ἀσυνομία Αἰγίνης νὰ κοινοποιήσῃ πρὸς τὸν Κ. Α. Τσαγκάρεγγλον καὶ Ἰωάννην Θωμόγγλον, ἀναχωρήσαντα μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς δίκης, χωρὶς νὰ εἰδοποιήσῃ τὸ δικαστήριον, ὅτι ἡ εἰς τὴν μεταξύ των διαφορὰν ἐκδοθεῖσα αἰρετοκρισιακὴ ἀπόφασις θέλει δημοσιευθῇ μετὰ ἑκτῶ ἡμέρας, ἀφ' ἧς ἡ παρῆσα καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γεν. Ἐφημερίδα.

Θέλει τὰς εἰδοποιήσῃ, ὅτι δύνανται νὰ παρυσιαθῶσιν αὐτοπροσώπως, ἢ δι' Ἐπιτρόπων των, ἵνα, ἀν' ἐλήσωσι, κάμωσι χρῆσιν τῶ δικικώματός των παρὰ χωρημένων διὰ τῆς Ἀρ. 458 τῆς πολιτικῆς διαδικασίας.

Ἀντίγραφον τῆς παρόντος νὰ κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τῶ Δικαστηρίου, ἕτερον εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν τῶ ἀπέντος Θωμόγγλου, καὶ ἕτερον νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 2 Μαρτίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Α. ΧΡΗΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Σ. Π. Τριανταφύλλου.

Ἀρ. 866 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Ἐμπορικὸν Δικαστήριον
Διακηρύττει,

Ὅτι ἐκτίθεται ἐπὶ δημοπρασίας ἡ Ἑλληνικὴ μαρτιγὰνα ὀνόματι Αἰκατερίνα, πλοιαρχεμένη παρὰ τῶ Δημητρίῳ Ἀργυρῷ Ζαγοραῖς, χωρητικότητος τίνων

Ἑλληνικῶν 34:17 [94 μεῖν ὅλα τὰ ἐν αὐτῇ σκευὴ καὶ ἐπιπλα κατὰ τὸν ὑπόμεινον κατάλογον, ἐκτιμηθέντα ὁμῶς μετὰ τὸ σκάφος καὶ κατάρτια αὐτῆς διὰ γρόσια τέσσαρας χιλιάδας τριακίσια ὀγδοήκοντα πέντε ἢ πρώτη διακήρυξις θέλει γενῇ τὴν πρώτην Κυριακὴν μετὰ τὴν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος δημοσίευσιν αὐτῆς ἢ δευτέρα μετὰ δεκατέσσαρας ἡμέρας ἀπὸ τὴν πρώτην καὶ ἢ τρίτη καὶ τελευταία μετὰ δεκατέσσαρας ὁμοίως ἡμέρας, ὅτε θέλει τελειώσει ἡ πώλησις ἐριστικῶς ὑπὲρ τῶ πλείοντον προσφέροντες.

Κατάλογος.

Τὸ σκάφος αὐτῆς μετὰ κατάρτια καὶ ξάρτια ὅλα ἑμῶς διὰ γρόσια 3000, μία γάμπια μεσαία γρ. 125, μία μαίστρα ὁμοίως γρ. 125, μία μπῆπα ὁμοίως γρ. 62, ἕνας φλόκος ὁμοίως 50, μία ἀντένα τῆς μαίστρας νέα 20, μία ἀντένα τῆς γάμπιας ὁμοίως 20, ἕνα πῆλι 7, μία ῥάντα 7, μία γέμενα νέα 140, μία γέμενα ματισμένη μεσαία 60, δύο σίδηρα 300, ἕνα τινέκι δύο μπρεγαδῶν ἑργυριαὶ 25 γρ. 20, μία μάντα τῆς γάμπιας, τὸ μαντάρι βραζαπεράκι ὅλα εἰς τὴν θέσιν των 42, πέντε ἀντανάλια πηχῶν 4 ἕως 5 γρ. 5, μία τεῖμπα νέα 15, μία βάρκα παλαιὰ 50, μία παρκέτα μετὰ τὴν ἀνέμην τῆς 15, μία σημαία Ἑλληνικὴ καὶ μία τεκολόρ 10, εἰς μπῆσθλας 10, ἕνα μαντζαρόλι 5, δύο βαρέλια τῶ νερῶ 20, ἕν καναντέλον τῶ νερῶ 6, τρεῖς κβπιά τῆς βάρκας 6, ἕνα καντάρι 20, δύο πριόνια παλαιὰ 3, ἕνα σκεπάρνι 3, ἕν γερδέλι παλαιὸν 1, ἕν μαστέλον 1, μία τσίτσα διὰ κρασί 1, ἕν κανόνι μετὰ τὸν ἀραμπῶν τῶ 150, ἕν σολτάτο 10, ἕν καζάνι μικρὸν διὰ μαγείρευμα 7, ἕν τσικάλι διὰ τῶς ναύτας 1, ἕν νάπι, δύο πιάτα 1, τρεῖς τρυπάνια παλαιὰ, δέκα σανίδια 10, δύο φθυάρια 1, δύο σαβερέκοφα 1, μία τσάπα σιδηρένια γρ. 2, μία τεῖμπα διὰ τὴν σιντίναν 10, μία κόφη τῆς πόλεως μεγάλη 1, μία σκάφη τῶ πλυσίματος 3, μία καβίλια 1, ἕν εἰκόνισμα, τρεῖς μονὲς μακαράδας 2, μία μάπα σιδηρένια 1, δύο μπεγόταις σιδηροδέσμαις 3, δύο μάντες μετὰ τῶς μακαράδας καὶ μάντες μεσαίας 10, ἕν χαρλίνον μεσαῖον 18 ὀργυιῶν 7, μία τζίβα παλαιὰ 40 ὀργυιαὶ 5, εἰς μισαμάς τῶ ἀμπαρί 10, ὅλα γρ. 4,385.

Ἐν Σύρῃ, τὴν 2 Μαρτίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΜΕΛΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Ἰωσήφ Ἡσαΐας.

ΕΝ Τῇ ΕΘΝΙΚῇ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΙ.

Πρόεδρος του Συμβουλίου της Γαλλίας, λαβὼν ἀφορμὴν κατὰ τὴν 24 τοῦ παρελθόντος Φεβρουαρίου, ἐξήγησεν ἐν τῷ συνεδρίῳ τῆς Βουλῆς τὰ διανοήματα τῆς Αὐλῆς ὡς πρὸς τὰς ἐξωτερικὰς σχέσεις τοῦ τόπου. Τὰ ἐξῆς εἶναι παρμένα ἐκ τῆς ὁμιλίας αὐτοῦ περὶ τῆς ἐνώσεως καὶ ὁμονοίας τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων ὡς πρὸς τὰ πράγματα τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ἑλλάδος.

« Πολλάκις ἐπανελάθομεν ὅτι ἐκ τῶν διακηρύξεων ὅλων τῶν Δυνάμεων συνάγεται, ὅτι δηλοποιοῦσαι τὰ αἷτια τῆς συγκωῆς τῶν δὲν ἐλείψιν νὰ ἐξηγήσωσι πάντοτε τὴν ὁμοθυμαδὸν ἔχον ἀμετάκλητον διάνοιαν τοῦ νὰ διατηρήσωσι τὴν καθολικὴν εἰρήνην. Τὴν πεποιθήσιν ταύτην, τὴν ὁποίαν ἡμεῖς τρανῶς ἐκφραζόμεθα, τὴν ἐρξανέωσεν ἄλλη τις Δύναμις ἐντονώτατα. Ὁ Ἀγγλος Ὑπουργὸς ἐξεφράσθη εἰς τὴν Βουλὴν μὲ τὰς αὐτὰς λέξεις, μὲ τὰς ὁποίας καὶ ἐγὼ ἐνώπιον τοῦ συνεδρίου τούτου καὶ εἰμὶν ἐκεῖνος εἶπεν ὅτι τὴν μᾶλλον ἢ ἄλλοτε αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην εἰλικρινοῦς συμπαχίας μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας, ἡμεῖς δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι ὅχι μόνον εἶναι ἀναγκαῖα, ἀλλὰ καὶ λυσιτελής. Γνωρίζει ἡ Εὐρώπη ὅτι ἡ μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἐθνῶν ἔρις ἐγέννησε πολυχρόνιους καὶ φονικούς πολέμους. Ἀνάγκη δὲ νὰ γνωρίσωμεν τὴν ἀνάγκην αὐτῶν δύναται νὰ βεβαιώσῃ τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν πραγματικὴν ἐλευθερίαν, ἐκείνην ὅπως λέγομεν, ἥτις ἐν παντὶ τόπῳ καὶ ἐν παντὶ ἔθνει στηρίζεται εἰς ὄντως ἐθνικὰς συντάξεις (institutions). Θέλει εἶναι καὶ αὕτη μία δόξα τῆς Ἰουλιανῆς ἐπαναστάσεως, ὅτι ἔφερε τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο, ἀντικαταστήσασθαι ἀντὶ τοῦ παλαιοῦ πολιτικοῦ συστήματος, θεμελιωμένου ἐπὶ νομιζομένων φυσικῶν ἀπεχθειῶν καὶ συστηματικῶν ἀντιζηλιῶν, τὴν εὐγενῆ πολιτικὴν τῶν συμφερόντων καὶ τῆς φιλάνθρωπίας, καὶ τὴν εἰρηνικὴν αἰμίλλαν τοῦ πολιτισμοῦ. Αὕτη εἶναι ἡ γενναία ἰδέα, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὁδηγεῖται ἡ φιλία τῶν δύο μεγάλων ἐθνῶν, τῶν δύο φωτισμένων Κυβερνήσεων. Τοιαῦτα εἶναι αἱ συμμαχίαι, αἵτινες εἰσπορὸν νὰ προκηρυχθῶσιν ἐμπροσθεν τοῦ θρόνου καὶ τοῦ λαοῦ, ὡς οὕσαι ἡ κοινὴ ἀσφάλεια καὶ τούτου καὶ ἐκείνου, ἐπειδὴ ἀμφοτέρω ὥρμησαν πρὸς τὸν ἄξιον τοῦ ἐνεακαιδεκάτου αἰῶνος καὶ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1830 σκοπὸν. Τοιαύτη πολιτικὴ ἀντιμάχεται μὲ τὸν παλαιὸν Μακκιαδελισμόν, ὅστις δὲν ἔχει τι κοινὸν πρὸς τοὺς ἡμετέρους χρόνους, καὶ μὲ τὰς θρησκείας ἐχθροπαθείας τῶν ἀντικοινωνικῶν φατριῶν, ἐπειδὴ παρέχει εἰς ὅλους τοὺς γενναίους νόας εὐχαρίστησιν καὶ ἀσφάλειαν. Τὸ Ἀγγλικὸν Ὑπουργεῖον (ἐγκανυώμεθα δὲ ὁμολογοῦντες τοῦτο ἐνώπιον τοῦ ἡμετέρου ἔθνους) εἰλικρινῶς ἐπῆρε τὸν δρόμον, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ καλῶς ἐννοουμένη καὶ ἐφρμασμένη Ἰουλιανὴ ἐπαναστάσις ὑπεχρέωσε μὲν τὴν Γαλλίαν, προσεκάλεσε δὲ τὰς διαφόρους ἐπικρατείας. Εἴθε νὰ διαμείνουν εἰς αὐτὸν αἱ δύο αὗται Δυνάμεις, καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου θέλει διατελέσῃ ἐν ἀσφαλείᾳ· ἡ εὐδαιμονία θέλει αὐξηθῇ, κινουμένων εἰς αἰμίλλαν ἀμφοτέρων τῶν ἐθνῶν τούτων, τὰ ὅποια συνέβαλον μέγιστα μέχρι τῆς σήμερον εἰς τὴν πρόοδον τοῦ πολιτισμοῦ, ἀληθινὸν σκοπὸν τῆς ἐλευθερίας, καὶ φυσικὸν καρπὸν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἐλευθερίας, τῶν ὁποίων ὁ δεσμός θεμελιούται πρὸς τοὺς ἄλλους εἰς τὴν συμμαχίαν τῶν δύο τύπων, ἥτις, ὅσον πλέον καταλαμβάνει ταύτην, τόσον πλέον ὠφελεῖται ἀπὸ ἐκείνης. »

Ἐνταῦθα ὁμιλεῖ ὁ Ὑπουργὸς περὶ τῶν πραγμάτων τῆς

Ἰταλίας: ὅτι, ἀφοῦ ἐπανέστησαν πάλιν κατὰ τῆς Παπικῆς Κυβερνήσεως αἱ Ρωμαϊκαὶ ἐπαρχίαι, καὶ εἰσῆλθον τὸ δεύτερον εἰς αὐτὰς τὰ Αὐστριακὰ στρατεύματα, ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἐζήτησεν ἐπιμόνως νὰ ἐκπληρωθῶσιν αἱ παρὰ τῆς Ἀγίας Καθέδρας δοθεῖσαι ὑποσχέσεις, καὶ νὰ βαλθῶσιν εἰς πρᾶξιν αἱ ψηφισθεῖσαι συντάξεις, ἀλλὰ δὲν εἰσηκούσθη· ὅθεν μὴ προεκτρεπομένη μὲν τῇ ὁμολογηθείσῃ πολιτικῇ, τὴν καθολικὴν δὲ εἰρήνην ἔχουσα πάντοτε ἀντικείμενον, καὶ τὰ συμφέροντα αὐτῆς τῆς Ἀγίας Καθέδρας, ἔστειλε τὰ στρατεύματά της εἰς τὸν Ἀγκῶνα τὴν 11 τοῦ Φεβρουαρίου. Ὅτι ἡ ἐκστρατεία αὕτη θέλει ἐνισχύσει τὰς ὑπὸ τῶν Δυνάμεων γινομένης διαπραγματεύσεις περὶ τῆς στερεώσεως τῆς Παπικῆς Κυβερνήσεως, καὶ τῆς ἡσυχίας τῶν ἐπαρχιῶν της.

« Ἐξακολουθεῖ μετὰ ταῦτα ὁ τοῦ Συμβουλίου πρόεδρος, καὶ ἀναγγέλλει ἄσμενος ὅτι τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα πλησιάζουν εἰς τὴν τελειάν ἀποπεράτωσίν των. Οἱ Πληρεξούσιοι, λέγει, τῶν τριῶν Δυνάμεων, αἵτινες ἠνώθησαν διὰ τῆς συνθήκης τῆς 6 Ἰουλίου καὶ ἔλαβον παρ' αὐτοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους τὸ δίκαιον τοῦ νὰ διορίσωσι τὸν ἀρχηγόν του, ἐξελίξαντο τὸν τῆς Βασιλέως Πρίγκιπα ὉΘΩΝΑ. Ὁ Βασιλεὺς ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐδέχθη διὰ τὸν υἱόν του τὴν εἰς αὐτὸν προσφερθεῖσαν κυριαρχίαν μὲ συμφωνίας τινος, αἱ ὁποῖαι εὐκόλως θέλουν ἐκπληρωθῇ. Ὁ δὲ διορισμὸς τοῦ Πρίγκιπος ὉΘΩΝΟΣ, μὴ δυνάμενος, ὡς πρὸς τὴν Εὐρώπην, νὰ ἐπιφέρει σύγχυσιν εἰς κανένα συνδυασμὸν, οὔτε νὰ διεγερῇ κάμειαν ἀντιζηλίαν, θέλει εἶναι πάνδημος εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπου εἶχεν ἤδη καλεσθῇ ὑπὸ πλουσιότατων φωνῶν, καὶ ὅπου αἱ παρὰ τοῦ Βασιλέως Αὐτοδίκου ἐπιδοκιμασθεῖσαι εὐεργεσίαι προεμνήστευσαν τὴν ἀγάπην τοῦ λαοῦ πρὸς ἕνα Πρίγκιπα τοῦ Βασιλεσχαλίου οἴκου. Κατὰ τοῦτο δὲ ἐτελεσιουργήθη τῆς Γαλλίας ἡ πρόβλεψις, καθότι αὕτη πρὸ καιροῦ εἶχε προβάλλει τὴν ἐκλογὴν ταύτην, καὶ ἔλαβε τὴν συναίνεσιν τῶν Δυνάμεων.

« Πρέπει νὰ σῶς πληροφορήσω ὅτι ἐπεχειρήσθησαν ἤδη διαπραγματεύσεις ἐν Κωνσταντινουπόλει, προκείμενον ἔχουσαι τὸ νὰ δοθῶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα καλῆτερον σύνορον, χωρὶς νὰ ζημιωθῶσιν οὐδαμῶς τὰ ἀληθινὰ συμφέροντα τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως. Εἶμαι δὲ βέβαιος ὅτι ἡ Βουλὴ διὰ τὴν πρὸς τὸ γενναῖον ἐκεῖνο ἔθνος συμπάθειάν της εὐχαρίστως θέλει μάθῃ ὅτι δυνάμεθα τοιοῦτο τρόπον νὰ προσδοκῶμεν τὸ τέλος τῶν παθημάτων του, τὰ ὅποια προήρχοντο ἀπὸ τὴν συνεχῇ κατὰστασιν τῆς ἀνρχίας, τὴν ὁποίαν θέλει καταπαύσει ἡ ἀπόφασίς αὕτη. »

(Ἐφ. Μάλτας.)

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΗΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ.

Κύριε!

Μεταξὺ τῶν ἄλλων πολιτικῶν καταστημάτων, τὰ ὅποια καθιδρύθησαν ἐπὶ τοῦ Κυβερνήτου, εἶναι καὶ τὸ Λογιστικὸν Συμβούλιον· ἀλλὰ τῶν μὲν ἄλλων τὰ περισσότερα ἔστιν αἱ ἐφημερίδες· περὶ δὲ τοῦ Συμβουλίου τούτου, ἔσον γινώσκω ἐγὼ, δὲν ὑπῆρξεν οὐδαμῶς λόγος, μ' ἔλον ὅτι ἄλλως γενικῇ ὑπάρχει ἡ κατακραυγὴ ἐνταῦθα τῶν καταχρηστικῶν, περιβάλλειν, καὶ ἄλλων δαπανῶν, κακῶς γινωσκόμεν.

Τὸ Εὐαγγελικὸν Συμβούλιον εἶναι ὁ κύριος χαλινὸς τῶν καταχρήσεων· ὁ περιοριστικὸς ὁμοῦ διοργανισμὸς αὐτοῦ ἐμαρτύρει τὰς ὠφελείας, ὅσας ἔδυνάτο νὰ ἀπολαύσῃ τὸ ἔθνος ἐκ τῆς συστάσεώς του.

Ὅταν ἡ πεπαιγμένη ἡδὴ Κυβέρνησις ἐξέδιδε τὸν ὀργανισμὸν αὐτοῦ οὕτως ἀτελῆ, ὅπως ὑπάρχει σήμερον, ἐγὼ δὲν ἔμενον ἀδιάφορος, ἀλλὰ συμβουλευθεὶς δύο συγγραφεῖς τὸν Πρίγκιπα καὶ Γάβριλ, διόδουν εἰς τὴν Α. Ε. τότε διατριβὴν τινα, ἐξαίτων ἂν τὸ τέλος τοῦ τούτου καταστήματος γίνετο ἐρικτὸν διὰ τῆς ἐκτασεως ἢ δυνάμεως, τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ἐκ τοῦ διοργανισμοῦ.

Εἶναι γνωστὸν, ὅτι ἡ παρελθούσα Κυβέρνησις ἄρχισε νὰ ἀναπτύσσει καθυπόμεινον τὸ πολιτικὸν αὐτῆς σύστημα μετὰ τῆς ἡμετέρας Ἀθηνῶν Συνέλευσις, ὥστε τότε ἐγὼ ἀκούων δὲν ἐδυνάμην νὰ ἐκλάβω, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐπιθυμοῖ τὸ καλὸν καὶ τὸ πικρὸν τῆς ἡμετέρας ἡμετέρας καὶ νὰ ἀναρτῇ εἰς ἄλλοτεία γινώσκω· ἀλλ' ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ, ὅτι ὡς γινώ-